

Gariye Suresi
70088

913

TOORAWA, Shawkat Mahmood. Rendering the Qur'an into cadenced, rhyming English prose: process and outcome in a translation of *Sūrat al-Ghāshiyā* (Q. 88). *Journal of Qur'anic Studies*, 17 ii (2015) pp. 103-117.

30 Nisan 2018

MADDE YAYIMLANDIKTAN
SONRA GELEN DOKÜMAN

- 150 GHĀMĪDĪ, Javed Aĥmad. Qur'ānic exegesis: Sūrah
A'la - Ghāshūyah. Tr. Saleem, Shehzad. *Renaissance (a Monthly Islamic Journal)*, 25 iii
(2015) pp. 15-23. -Alın Surası - 911288
-Gözüge Surası - 70088

26 Kasım 2017

MADDE YAYIMLANDIKTAN
SONRA GELEN DOKÜMAN

22 Ekim 2017

MADE YAYIMLANDIKTAN
SONRA GELEN DOKÜMAN

486 TOORAWA, Shawkat Mahmood. Rendering the
Qur'an into cadenced, rhyming English prose: process
and outcome in a translation of *Sūrat al-Ghāshiyā*
(Q. 88). *Journal of Qur'anic Studies*, 17 ii (2015)
pp. 103-117.

Gaşiye Süresi
070088

MADDE YAYIMLANDIKTAN
SONRA GELEN DOKÜMAN

580
A'la J-resi 011288
6alye Suresi 07088

GHĀMIDI, Javed Ahmad. Qur'anic exegesis: Sūrahs
A'īā - Ghāshiyah. Tr. Saleem, Shehzad.
Renaissance (a Monthly Islamic Journal), 25 iii
(2015) pp. 15-23.

11 Aralık 2016

MADDE YAYINLANMIŞTIR
SÖZLÜK CELEP DOKÜMANI

3 ISLÂHÎ, Amîn Ahsan. Sûrah Ghâshiiyah. *Renaissance*
(a Monthly Islamic Journal), 19 vi (2009) pp.25-37.

Gâsiye Suresi

05 ARA

Tebir

Gâsiye Suresi

(88. Sure)

el-malah, vii / 5770

Gâsiye

Razi, Tefsir, XXXI, 151.

"GÂSİYE SÜRESİ"

88

TFS

TTA (KURAN)

d-Aynî, "Uludetu'l-kâri...", c. XVI, s. 150-151

- Imamuddin, S.M., *Muslim Spain 711–1492 A.D.: A Sociological Study* (Leiden: Brill, 1981).
- al-Khaṭīb, °Abd al-Laṭīf Muḥammad, *Muʿjam al-qirāʾāt* (11 vols. Damascus: Dār Saʿd al-Dīn, 2002).
- Kuwait, *Maṣāḥif Ṣanʿāʾ: Catalogue of an Exhibition at the Kuwait National Museum* (Kuwait: Dār al-Athar al-Islamiyyah, 1985).
- Levin, Aryeh. art. '°Imāla' in Kees Versteegh, Mushira Eid, Alaa Elgibali, Manfred Woidich, and Andrzej Zaborski (eds), *Encyclopedia of Arabic Language and Linguistics* (Leiden: Brill, 2006–7).
- al-Marrākushī, °Abd al-Wāḥid b. °Alī al-Tamīmī, *Kitāb al-muʿjib fī talkhīṣ akhbār al-Maghrib (The History of the Almohades)*, ed. Reinhart Pieter Anne Dozy (Leiden: London Society for the Publication of Oriental Texts, 1847).
- Paris, *De Carthage à Kairouan: 2000 ans d'art et d'histoire en Tunisie (Musée du Petit Palais de la Ville de Paris, 20 octobre 1982–27 février 1983)* (Paris: Association Française d'Action Artistique, 1982).
- Petrovsky, Mikhail (ed.), *Earthly Beauty, Heavenly Art: Art of Islam* (Amsterdam: Lund Humphries Publishers, 1999).
- al-Rammāh, Murād, 'Tasāfir maktabat al-Qayrawān al-°atīqa' in R. °Inānī (ed.), *Dirāsāt al-makhtūṭāt al-Islāmiyya bayn i°tibārāt al-mādḍa wa'l-bashar* (London: al-Furqān Islamic Heritage Foundation, 1997), pp. 135–50.
- Ross, Edward Denison, 'Some Rare MSS Seen in Tunis', *Bulletin of the School of Oriental Studies* 3:3 (1924), pp. 610–15.
- Roxburgh, David, *Writing the Word of God: Calligraphy and the Qur'an* (Houston: The Museum of Fine Arts, 2007).
- Roy, Bernard, Paule Poinssot, and Louis Poinssot, *Inscriptions arabes de Kairouan* (Paris: Librairie C. Klincksieck, 1950).
- Safwat, Nabil, Géza Fehérvári, and Mohamed Zakariya, *The Harmony of Letters: Islamic Calligraphy from the Tareq Rajab Museum (Kuwait)* (Singapore: National Heritage Board, 1997).
- Shabbūh, Ibrāhīm, 'Sijil qadīm li-maktabat jāmi° al-Qayrawān', *Majallat ma°had al-makhtūṭāt al-°Arabīyya (Revue de l'Institut des Manuscrits Arabes)* 2:2 (1956), pp. 339–72.
- al-Wartatānī, Muḥammad al-Miqdād, *al-Burnus fī Bārīs: Riḥla ilā Faransā wa-Suwīsrā, 1913*, ed. Sa°id al-Fādīlī (Abu Dhabi, Beirut: Dār al-Suwaydī, al-Mu°assasa al-°Arabiyya li'l-Dirāsāt wa'l-Nashr, 2004).

Gasiye (070088)

Rendering the Qur'an into Cadenced, Rhyming English Prose: Process and Outcome in a Translation of *Sūrat al-Ghāshīya* (Q. 88)

26 Ağustos 2015

Shawkat M. Toorawa

CORNELL UNIVERSITY

I have been translating short and medium-length suras into cadenced, rhyming English prose for some years.¹ Although I have at various points explained some of my choices in these earlier translations, I have not as yet described the translation process itself. Translators sometimes explain their general principles and strategies in an introduction or a preface, but they rarely delve into the actual nuts and bolts of the translation process. This is regrettable, in the first place because this denies the reader information about the kinds of choices the translator has made, and in the second place because this implies – through silence – that the choices are innocent. I have been rendering Qur'anic passages rhythmically and into rhyme because I wish to underscore the importance of rhythm and rhyme in the original. The process and methodology behind how I do so is important, this is why I explain it here. In order to do so properly, however, I realised I would need to record the entire process from beginning to end. Effectively that meant I would have to do so for a brand new translation; if I used a translation I had already done, I might not recall choices I had made early in the process. The sura I have selected is *Sūrat al-Ghāshīya*, Q. 88, the full Arabic text of which is overleaf.

02687

MADDE YAYIMLANDIKTAN
SONRA GELEN DOKÜMAN

گستره بی‌پایان دانش خداوند بی‌بسته است، البته در چهارچوب توان آدمی؛
 (۴) پیام دیگر همان پیام فراگیر قرآن در بسیاری از سوره‌ها و آیه‌های دیگر است: درستکاران و شایستگان، رستگار خواهند بود و از رحمت خدا برخوردار؛ و نابکاران به سبب پندارهای ناپاک و رفتارهای ناپسند خویش، جاودانه گرفتار رنج و عذاب خواهند بود. این رستگاری نیکان و بدفرومایان بدان در کتابهای پیامبران پیشین آمده است. سید محمد حسینی

فضیلت سوره، رسول اکرم (ص) تلاوت این سوره را دوست می‌داشت و از ایشان دو روایت نقل گردیده: یکی این که خدای متعال به خواننده سوره اعلیٰ حسنه خواهد داد و دیگر این که خواندن سوره اعلیٰ به منزله خواندن یک پنجم قرآن کریم است. از امام صادق (ع) روایت شده: هر کس سوره اعلیٰ را در نماز واجب و نافله بخواند روز قیامت به بهشت وارد خواهد شد. محبوبه مؤذن

سوره غاشیة، این نام از نخستین آیه این سوره که واژه «الغاشیة» در آن آمده، گرفته شده است. غاشیة به معنی پوشیده و فراگیر است و یکی از نامهای رستخیز می‌باشد. و چون در این سوره از رستاخیز گفتگو می‌شود و آن هم از دید ظاهر در حال ناپیدایی و پوشانده است تا زمان آن برسد، بدین جهت این سوره غاشیة نامیده شده است.

آغاز این سوره با آیه: هل اتیک حدیث الغاشیة و پایان آن آیه: ثم ان علینا حسابهم می‌باشد.

شماره کنونی سوره و شماره هنگام نزول، در ترتیب کنونی قرآن، سوره «الغاشیة» شماره ۸۸ و در ترتیب نزول قرآن سوره ۶۶ و پس از سوره «الذاریات» و پیش از سوره کهم آمده است. این سوره در مصحف امیرالمؤمنین (ع)، شماره ۹۱ و در جزء ششم (جزء الاعراف) پس از «عم یتساءلون» و پیش از سوره «والفجر» می‌باشد.

شماره آیه‌ها، کلمات و حروف، تعداد آیه‌های این سوره به اجماع ۲۶ آیه است (مجمع‌البیان، ۴۷۷/۵؛ التبیان، ۳۳۳/۱۰ و نیز مصادر دیگر). تعداد کلمات این سوره ۹۲ و حروف آن ۳۸۲ حرف می‌باشد. ابوالفتح، تعداد کلمات این سوره را ۷۲ و حروف آن را ۳۸۱ حرف گفته است (تفسیر ابوالفتح، ۵۱۴/۵).

مکی یا مدنی، این سوره مکی می‌باشد، بر پایه گفته ابن عباس و ضحاک که گفته مفسران دیگر و نظر قرآن شناسان دیگر

(برتری) و به معنی برتر و بالاتر است. «الاعلیٰ» یکی از صفتهای والای آفریدگار پاک جهان است و نام او نیست //المیزان، ۲۰/۳۸۷؛ و معنی آن را برای بیان علت حکم یاد کرده‌اند، بدین معنی که: نام پروردگارت رابه پاک‌ی یاد کن، زیرا او برتر و بالاتر است. منظور از اسم در اینجا خود مسمی و ذات پاک خداوند است //مجمع‌البیان، ۴۷۴/۵. از این رو با توجه به معانی آیه‌های سوره، علت نامیدن این سوره به «الاعلیٰ» نیز روشن می‌گردد.

آغاز سوره بعد از بسمله: سبح اسم ربک الاعلیٰ و پایان آن: ... ان هذا لقی الصحف الاولیٰ، صُحُف ابراهیم و موسی می‌باشد.

ترتیب مکان سوره، این سوره در ترتیب کنونی قرآن کریم، هشتاد و هفتمین سوره و در ترتیب نزول بر پایه تنظیم و ترتیب مصحف امیرالمؤمنین علی (ع)، چهاردهمین سوره قرآن است (تاریخ البیوقی، ۱۱۳/۲). برخی نیز آن را در ترتیب نزول، هفتمین سوره یاد کرده‌اند (تساخت سوره‌های قرآن، هاشم زاده، ۵۳۳؛ الاتقان فی علوم القرآن، سیوطی، ۲۱۶/۱). در ترتیب کنونی سوره‌های قرآن، سوره «الاعلیٰ»، پیش از «الغاشیة» و پس از «الطارق» جای دارد.

شمارش آیه و کلمات و حروف و مکی یا مدنی، سوره اعلیٰ دارای ۱۹ آیه و ۷۲ کلمه و ۲۹۶ حرف است. این سوره مکی است و در این باره، خلاقی نیست. علامه طباطبایی می‌نویسد: از سیاق آیه‌های نخستین سوره چنین برمی‌آید که سوره مکی است؛ ولی آیه‌های پایانی آن، نمایانگر روش و سبک آیه‌های مدنی است. در روایات ائمه (ع) و نیز از طریق اهل سنت آمده که منظور از آیه «قد افلح من تزکی» در این سوره، زکات فطره و نماز عید فطر است. روشن است که روزه و آنچه بدان ارتباط دارد، پس از هجرت در مدینه تشریح گشته و از این رو، آیه‌های پایانی سوره، در مدینه فرود آمده است (المیزان، ۲۸۶/۲؛ مجمع‌البیان، ۴۷۶/۵). با این همه، آهنگ و فواصل دلنشین سوره، گواه مکی بودن آن است. و نیز می‌توان دو فعل «تزکی» و «صلی» را در معانی لغوی کهن آنها در نظر گرفت و نه معانی شرعی و اسلامی آنها را.

پیامهای سوره،

۱) تسبیح و تقدیس ذات پاک آفریدگار و دستور به آدمیان که ذات خداوند را که دارای برترین پایگاه و بالاترین جایگاه است، به شایستگی باید ستود (آیه ۱)؛

۲) آفرینش هستی به گونه‌ای که سنجیده‌تر و بهنجارتر از آن نمی‌توان تصور کرد؛

۳) هدایت تکوینی گونه‌های بی‌شمار هستی (آیه ۲ و ۳) و از آن میان رهنمون پیامبر (ص) از گونه‌های دیگر است و آگاهیه‌های او به

MADE YATIMAH ANDISTAN
 SONRA GELEN OKUMAN
 2009 AUGUST 09

"Structures rhétoriques des sourates 85 à 90"

MICHEL CUYPERS

Gatye Suresol

5. La Sourate 88, «l'Enveloppante»

1	Est-ce qu'il t'est parvenu, le récit de	L'ENVELOPPANTE?
2	-	Des visages, ce jour-là, seront contrits,
3	-	préoccupés, harassés.
4	=	Ils affrontent un feu ardent.
5	=	sont abreuvés d'une source bouillante.
6	+	Point il y aura pour eux de nourriture, sinon du <i>darī'</i>
7	+	qui point n'engraisse et n'apaise point la faim.
8	-	Des visages, ce jour-là, seront radieux,
9	-	de leurs efforts satisfaits,
10	=	dans un Paradis élevé,
11	=	où ils n'entendent nulle frivolité.
12	=	dans lequel il y a une source coulante.
13-14	+	dans lequel il y a des lits surélevés et des coupes posées
15-16	+	et des coussins rangés et des tapis étalés.

17	-	Ne regardent-ils donc pas	vers les chameaux,	comme ils furent créés,
18	-	et	vers le ciel,	comme il fut élevé,
19	=	et	vers les montagnes,	comme elles furent dressées,
20	=	et	vers la terre,	comme elle fut nivelée?

21	+	Rappelle donc!	tu n'es qu'un rappelleur,
22	+		tu n'es pas sur eux préposé.
23	=	Seulement, celui qui se détourne et mécroit,	
24	=	Dieu le châtiara du plus grand châtiment.	
25	-	En vérité,	vers Nous est leur RETOUR,
26	-	puis, en vérité,	à Nous est leur COMPTE.

Sourate mekkoïse, 68e selon la tradition, 21e selon Blachère.

Elle est «constituée de deux développements anciens [1-16 et 17-26], écrit Blachère, mais peut-être distincts à l'origine³⁶».

Du point de vue rhétorique, on peut hésiter: faut-il découper la sourate en deux parties, comme le fait Blachère, ou en trois (1-16 / 17-20 / 21-26), comme le fait Neuwirth³⁷? Bien qu'on obtienne ainsi deux volets symétriques (1-16 et 21-26) de longueur très inégale,

20 MAYIS 2003

MADRE KAYI MAMLIKTAN
SOMRA UYEN DOKTRAN

³⁶ Blachère, II, p. 45.

³⁷ Neuwirth, *op. cit.*, p. 226.

T.C.
MARMARA ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ
TEMEL İSLÂM BİLİMLERİ ANABİLİM DALI
TEFSİR BİLİM DALI

ĞÂŞİYE SÛRESİ TEFSİRİ

(Yüksek Lisans Tezi)

Cennetan TOKTAŞ

Prof.Dr. İsmail KARAÇAM

Türkiye Diyanet Vakfı İslâm Araştırmaları Merkezi Kütüphanesi	
Dem. No:	62098
Fas. No:	297.212 TOK.G

İstanbul - 1998

MAR 1998
MADDE 211 İLAKATİNDEN
SONRA GÜLŞEV DOKÜMAN

1998

16 NİSAN

1

أهداف سورة «الغاشية» (*)

مع آيات السورة

[الآية ١]: الغاشية هي الداهية التي تغشى الناس بشدائدها، وتغمرهم بأحوالها، والمراد منها هنا يوم القيامة، وقد سبق في هذا الجزء وصف القيامة بالطامة والصّاخّة، وسيأتي وصفها بالقارعة، بما يناسب طبيعة التذكير والتهديد للمعاندین. والاستفهام هنا لتعظيم الأمر وتقريره، أي هل سمعت قصة يوم القيامة وما يقع فيه؟

وعن عمر بن ميمون، قال: مر النبي (ص) على امرأة تقرأ: ﴿هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْغَاشِيَةِ﴾ ﴿١﴾ فقام يستمع ويقول: «نعم قد جاءني».

سورة «الغاشية» سورة مكّية، وآياتها ٢٦ آية نزلت بعد سورة الذاريات، وهي سورة قصيرة الآيات، متناسقة الفواصل، تطوّف بالقلب البشري أمام الآخرة وأحوالها، فأصحاب الجحيم يلقون أشدّ ألوان الألم والعذاب، وأهل الجنة يتمتّعون بألوان النعيم، وصنوف التكريم، ثم تعرض أمام الناظرين مشاهد الكون، وآيات الله الماثورة في خلّاقه، المعروضة للجميع.

ثم تُذكّر الناس بحساب الآخرة، وسيطرة الله، وحتمية الرجوع إليه في نهاية المطاف، ذلك كله بأسلوب عميق الإيقاع، هادئ، ولكنه نافذ؛ رصين، ولكنه رهيب.

(*) انقضي هذا الفصل من كتاب «أهداف كل سورة ومقاصدها»، لعبد الله محمّد شحّان، الهيئة العامة للكتاب،

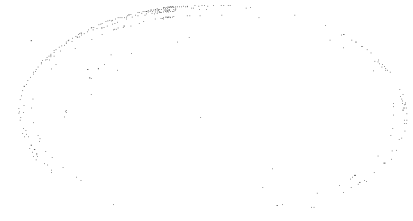
القاهرة، ١٩٧٩ - ١٩٨٤.

Cafer Serrefuddin

el-Merzuatün - Kur'aniyye hasaisü's-Suren
c. XI, Beirut 1420/1999, s. 213-

229.

DN: 81307

فضائل سورتي الأعلى والناشئة

من المفصل الذي فضل به النبي ﷺ على سائر الأنبياء :

كان النبي ﷺ يقرأ بهما في العيدين والجمعة :

[331] فعن النعمان بن بشير - رضي الله عنه - قال رسول الله ﷺ يقرأ في العيدين وفي الجمعة بـ ﴿ سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى ﴾ و ﴿ هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ النَّاشِئَةِ ﴾ قال : وإذا اجتمع العيد والجمعة في يوم واحد يقرأ بهما أيضًا في الصلاتين .

[332] عن سمرة بن جندب - رضي الله عنه - أن النبي ﷺ كان يقرأ في الجمعة بـ ﴿ سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى ﴾ و ﴿ هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ النَّاشِئَةِ ﴾ .

[331] أخرجه الإمام مسلم في كتاب الجمعة ، باب ما يقرأ في صلاة الجمعة 598/2 رقم 878 .

وأخرجه أبو داود في كتاب الصلاة باب ما يقرأ في الجمعة 291/1 رقم 1122 .

وأخرجه الترمذي في كتاب الصلاة ، باب ما جاء في القراءة في العيدين في 413/2 رقم 533 وقال : هذا حديث حسن صحيح .

وأخرجه النسائي في كتاب الجمعة ، باب ذكر الاختلاف على النعمان بن بشير في القراءة في صلاة الجمعة 112/3 .

وأخرجه ابن ماجه في كتاب إقامة الصلاة ، باب ما جاء في القراءة في صلاة العيدين 408/1 رقم 1281 .

وأخرجه الإمام أحمد 271/4 ، 273 ، 277 .

وأخرجه ابن خزيمة في صحيحه في كتاب الصلاة ، باب القراءة في صلاة العيدين 347/2 رقم 1441 .

وأخرجه الدارمي في كتاب الصلاة ، باب القراءة في صلاة الجمعة 443/1 رقم 1568 .

وأخرجه الطيالسي في مسنده ، ص 107 رقم 795 .

[332] أخرجه الإمام أحمد في المسند 13/5 فقال : حدثنا يحيى بن سعيد عن شعبة ثنا معبد بن خالد عن زيد

ابن عقبة عن سمرة بن جندب فذكره ، وأخرجه أيضًا في ج 5 ، ص 14 من طريق مسعر عن معبد بن خالد به .

وأخرجه أبو داود في كتاب الصلاة ، باب ما يقرأ في الجمعة 292/1 رقم 1125 فقال : حدثنا مسدد عن يحيى

ابن سعيد به .

وأخرجه النسائي في كتاب الجمعة ، باب القراءة في صلاة الجمعة ﴿ سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى ﴾ و ﴿ هَلْ أَتَاكَ

حديث الناشئة ﴾ 111/3 ، 112 من طريق خالد عن شعبة به .

وأخرجه أبو داود الطيالسي في مسنده ، ص 121 رقم 888 عن شعبة به .

وأخرجه ابن خزيمة في كتاب الجمعة ، باب إباحة القراءة في صلاة الجمعة ﴿ سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى ﴾ ،

و ﴿ هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ النَّاشِئَةِ ﴾ 172/3 رقم 1847 من طريق سعيد بن عامر عن شعبة به .

الحكم على الحديث : قال الحافظ ابن حجر : هذا حديث صحيح .

الحديث له ثلاثة شاهد عن أبي عتبة الخولاني بنفس اللفظ أخرجه ابن ماجه في كتاب إقامة الصلاة ، باب ما

فضائل سور الانفطار والمطففين والانشقاق والبروج والطارق

- من سور المفصل الذي فضل به النبي ﷺ عن سائر الأنبياء (1) :

الانفطار والانشقاق صورة حية ليوم القيامة :

[329] فعن عبد الله بن عمر - رضي الله عنه - قال : قال رسول الله ﷺ : من سره أن ينظر إلى يوم القيامة كأنه رأي عين فليقرأ : ﴿ إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ ﴾ و ﴿ إِذَا السَّمَاءُ أَنْفَطَرَتْ ﴾ و ﴿ إِذَا السَّمَاءُ أَنْشَقَّتْ ﴾ .

سورة المطففين من السور النظائر التي كان النبي ﷺ يقرأ بها في صلاة الليل :

[330] فعن عبد الله بن مسعود - رضي الله عنه - قال : أتاه رجل فقال : إني أقرأ المفصل في ركعة . فقال : هذا كهذه الشعر ، ونثرًا كنثر الدقل ، ولكن رسول الله ﷺ كان يقرأ النظائر في كل ركعة . الرحمن والنجم ، في ركعة . والطور والذاريات في ركعة ، و ﴿ يَأْتِيهَا الزَّيْلُ ﴾ و ﴿ يَأْتِيهَا الْمَدِيرُ ﴾ في ركعة ، و ﴿ وَيَلِ اللَّامُطِفِينَ ﴾ و ﴿ عَبَسَ ﴾ في ركعة . و ﴿ هَلْ أَتَى عَلَى الْإِنْسَانِ ﴾ و ﴿ لَا أَقِيمُ بِيَوْمِ الْقِيَمَةِ ﴾ في ركعة . والدخان و ﴿ إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ ﴾ في ركعة .

= وأخرجه أبو داود في كتاب الصلاة ، باب القراءة في الفجر 213/1 رقم 817 من طريق أصبغ مولى عمرو بن عمرو بن حريث .

وأخرجه النسائي في كتاب الافتتاح ، باب القراءة في الصباح بـ ﴿ إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ ﴾ 157/2 من طريق وكيع به .

وأخرجه ابن ماجه في كتاب إقامة الصلاة ، باب القراءة في صلاة الفجر 268/1 رقم 817 من طريق إصبغ مولى

عمرو بن حريث عن عمرو بن حريث .

وأخرجه أبو عوانة في مسنده في كتاب الصلاة ، باب الأخبار التي تبين القراءة في صلاة الصباح 158/2 .

وأخرجه عبد الرزاق في كتاب الصلاة ، باب القراءة في صلاة الفجر 115/2 رقم 2721 من طريق الوليد بن

سريع عن عمرو بن حريث .

وأخرجه الدارمي في كتاب الصلاة ، باب قدر القراءة في الفجر 338/1 رقم 1299 .

الحكم على الحديث : صحيح .

(1) تقدم بيان المفصل وفضله في رقم 179 .

[329] أخرجه أحمد ، والترمذي وحسنه ، والحاكم وصححه ووافقه الذهبي . وتقدم بيان ذلك في رقم 327 .

[330] حديث صحيح أخرجه مسلم ، وأبو داود والقرائبي وتقدم تخريجه بالتفصيل في رقم 280 .